

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 35. Rex in Senatu se cædis caussam extitisse fassus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI. „ratione comprobet; sic enim rerum
 A.C. 1572. „arbitrium sibi assumere, & inde Gui-
 „fianos exarmare, indeque Momoran-
 „tianos, quo minus arma sumant, præ-
 „pedire, & postremo efficere poterit,
 „ut Protestantium res jam satis afflictæ
 „a causa Momorantianorum separen-
 „tur, rei vero invidiam extimescere
 „non deceat.,

§. XXXV.

*Rex in Senatu se cædis causam ex-
 stitisse fassus.*

*Thuan.
 pag. 826.
 Daniel h. st.
 de France
 tom. 6.
 pag. 404.
 Mezeray
 l. c. p. 256.*

His rationibus expugnatus Rex fe-
 ria tertia die vigesima sexta Au-
 gusti unacum Andegavensi, & Alen-
 sonio Ducibus Fratribus suis, necnon
 Navarræ Rege, aliisque Proceribus ad
 Senatus Curiam perrexit, ac pro tribu-
 nali sedens de injuriis gravissimis, quas a
 Caspate Colinio, sceleratisque hominibus
 Religionis nomen falso prætexentibus
 jam a puero accepisset, questus, se tamen
 eas publicæ tranquillitati conditis pa-
 cis edictis condonasse aiebat: „Coli-
 „nius vero, prosequabatur Rex, ne quid
 „ad suum scelus reliqui faceret, etiam
 „conjuracionem in me, Reginam Ma-
 „trem, fratres meos, & in ipsum etiam
 „Navarræ Regem, quamvis hic ean-
 „dem cum illis sectam profiteretur, de-
 „lendos iniit, ut Condæum adolescen-
 „tem

„tem Principem in Regem crearet, Sæcul. XVI.
 „quem & ipsum postea interficere de- A.C. 1572.
 „creverat, ut seipsum, cum regia fa-
 „milia extincta foret, usurpato Regno
 „Regem constitueret: hanc igitur pe-
 „stem, licet invitus, cum tamen ali-
 „ter non possem, contraria peste extin-
 „guere, atque in extremis periculis
 „extrema remedia adhibere coactus fui,
 „ut impuram illam contagionem ex
 „Regni mei visceribus extirparem: om-
 „nes itaque intelligant, quicquid illa
 „die in supplicio de similibus sumpto
 „actum est, meo id imperio, & man-
 „dato actum esse, ut omnia tam de-
 „testandæ conspirationis mala præver-
 „terem. „

Postquam Rex suum sermonem ab-
 solverat, Christophorus Thuanus pri-
 marius Præses, ac noti historici parens
 oratione tempori accommoda Regis
 prudentiam plurimum exaggerabat: fi-
 nito autem ejus sermone Guido Faber
 Pibracius Fisci Præfectus e sede sua
 surgens a Rege petiit, an velit, ac ju-
 beat hanc declarationem in publica Cu-
 riæ acta ad conservandam rei memo-
 riam referri, sacrumque Ordinem, nec-
 non Justitiæ Ministros, de quorum de-
 pravatione nuper questus sit, emendari:
 insuper idem Pibracius postulabat, ut

D 4

Rex

Sæcul XVI. A.C. 1572. Rex præciperet, quatenus cædibus, & rapinis finis imponatur: ad hæc Rex respondit, quod primum caput præcipiat, de altero autem se curaturum spondit: ad tertium denique reposuit, quod publico præconio per omnia Urbis compita edici jamjam mandarit, ac iteratis jussis etiamnum injungat, ut a cædibus, ac rapinis in posterum abstinereatur. Hæc Regis declaratio in pleno Senatu facta multos attonitos habuit, unde Thuanus primus Præses, cum periculum ex ea impendens vereretur, ea, qua erat, animi libertate, in arcano Regem increpabat, ac maxima sinceritate clam magis, quam publice eidem exponebat, quod tamen etsi conjuratio a Colinio, & suis inita omnino vera esset, ipse potius juris remedio, quam publicæ violentiæ severitate contra illos uti debuisset.

Ceterum solemnes habebantur supplicationes, quibus populus certatim confluens, ac ipsemet Rex cum omnibus Aulicis Deo grates rependebant pro felici successu ejusmodi consilii, quod tamen Franciam ignominia, ac dedecore affecit, & ipsi cœlo, cunctisque probis hominibus abominationi fuit: insuper monetæ cudebantur ad perpetuam

tuam memoriam talis facinoris, cujus Sæcul. XVI.
A C. 1572.
postea haud immerito non sine horrore
mentio fieri potuit. (*)

§. XXXVI.

(*) Forte etiam cælo, probisque hominibus abominationi fuit severitas Eliæ, qui Pseudo - Sacerdotes Baal interfecit, ut Dei Religionem falso cultu labefactatam vindicaret: observandum tamen est, quod Continuator, dum refert horrendas cædes, latrocinia, & sacrilegas rapinas, quibus Calvinistæ sæpius integras Catholicorum Provincias devastabant, nunquam de nimia inhumanitate questus fuerit: nempe ex cantu noscitur avis. Audiaturo vero iudicium Patris Binner, qui hanc in rem in suo eruditionis apparatu part. VII. lib. 3. art. 6. fol. 503. hæc observat: *Hugonotti in rabiem acti scriptis etiam libellis Regem vehementer sunt insectati, qui tamen a doctissimis Jurisconsultis, Jacobo Cujacio, & Vito Fabro solide sunt confutati, & quo demum res evaderent, si Regibus non esset integrum, in rebelles subditos, quietisque publicæ turbatores, animadvertere? Nempe, ut volunt Sæctarii, licuit Calvinistis sacra omnia contaminare, Regnum evertere, conjurare, Regique insidias struere, exterum militem in patriam armare, multa mortalium millia iniquissime interficere. At Regi sceleratos plectere non licuit, ut Religionem, & Regnum servet. Quod Politotus*

Sæcul. XVI.

A.C. 1572.

§. XXXVI.

*Regis edictum circa caedem in Feste
sancti Bartholomæi patrâtam.*

*Thuan.
pag. 827.*

Eadem die, qua Rex in Parisiensi Senatu pro tribunali sedebat, edictum promulgari iussit, quo idem, prout nuperrime factus est, rursus hæc testabatur: „quidquid hac in re accidit, ex meo diser-

instigante Beza, & Colinio Franciscum Ducem Guisum, Religionis vindicem ceu sicarius, & latro occiderit, laude non caret: sed quod Rex eundem Colinium, per duodecim jam annos toties perduellem, tot publicis criminibus reum sustulerit, ingens scelus est. Laudant Calvinistæ Henricum III., quod Henricum Guisum, ejusque fratrem Cardinalem, sacri foederis capita, trucidari præceperit: sed quod Carolus IX. Casparem Colinium, Calvinistarum tunc caput, Gallia incendiarium, ad pœnam vocarit, facinus ipsis est, omni dignum opprobrio. Proprium Regem, inaudito exemplo, sententia velut judiciali condemnatum, carnificis manu obtruncant Calvinistæ in Anglia, & hoc laudibus eorum celebratum fuit. Solus Carolus IX. Rex Franciæ, rebelles subditos, proditores, & eversores patriæ, toties Majestatis reos, tollere e medio non potuit; sed tolerare debuit, ut pergant conjurare, insidiari, mactare, perdere, totumque regnum in extremas calamitates conjicere.